

Publicerad 2016-11-15 20:20 av BaraOrd

15 Rue Fabre d'Eglantine, och den här kvällen ser vi aldrig mer

Envägskommunikation

Jadu..

Det var nästan så att vi släppte rimmen till slut,
den lilla reson som finns kvar är svår nog att greppa
men vad som väl fanns kvar skrek ändå ut-
att respekten för konsten är lätt nog att släppa

jag vet dock inte om det är någon konst detta
att ge tyngd till det som saknar vikt
för ska vi klä i ord det som jag vill berätta
är det där som de brister, mitt språk och min insikt

men är det språken som felar i att brygga våra kroppar
i och med att ingen verkar fatta mina jävla sms
eller är det mellan tanke och tumme som budskapen floppar
jag vet ju inte om jag fattar de själv ens

Eskimåerna har hundra ord för snö sägs det
där jag bor nu så säger man je t'aime
en blick kan säga mer, vad är ens kärlek i sin helhet
och talar vi om samma känsla när jag kommer hem?

det är inte bara språket jag menar, ta vad du vill
jag undrar om jag någonsin förstått någon
hade tagit tusen år om så tiden stått still
och vi är tio miljarder som ska till jobbet i morgon

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BaraOrd med Poeter.se id #5345 innehar upphovsrätten